

بررسی چالش‌های ورزش بانوان کارمند شهرستان بیرجند

ملیحه ملکی^۱

معصومه حسینی^۲

زهرا استادی^۳

فاطمه مردانی^۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۹/۲۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۱۲/۷

هدف پژوهش حاضر، بررسی عوامل (موانع و انگیزه‌ها) موثر بر مشارکت زنان شاغل در فعالیت‌های ورزشی می‌باشد. روش تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی در شاخه مطالعات میدانی است. جامعه آماری تحقیق را کلیه زنان کارمند در ادارات دولتی شهر بیرجند در سال ۱۳۹۲ (N = 14978) تشکیل داده‌اند. نمونه‌های تحقیق به صورت تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند و از طریق فرمول کوکران ($a=0/05$) و $B=0/05$ محاسبه و ۳۷۵ نفر به دست آمد. ابزار اندازه‌گیری جهت بررسی موانع مشارکت، پرسشنامه محقق ساخته با ۴۸ پرسش ۵ ارزشی و برای بررسی انگیزه مشارکت، پرسشنامه استاندارد انگیزه ورزشی با ۲۸ سوال ۷ ارزشی بوده است. با استفاده از نرم افزار SPSS ورژن ۲۰ و روش آماری ANOVA یافته‌های تحقیق بررسی شدند که در بحث مربوط به انگیزه زنان شاغل در بیرجند، انگیزه درونی برای تجربه بالاترین میانگین در بین انگیزه‌های درونی و انگیزه بیرونی درون فکنی بالاترین میانگین را در بین انگیزه‌های بیرونی دارد. زنان شاغل حاضر در طرح، ساده انگاشتن ورزش بانوان در ادارات (۲/۶۹)، تأمین نشدن علایق و نیازهای بانوان در برنامه‌های رادیو و تلویزیون (۲/۷)، ترس از آسیب‌دیدگی (۲/۸)، وجود حجاب به عنوان مانع برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی (۲/۸۸)، عدم وجود امکانات مناسب در محل زندگی (۲/۶۹)، عدم گرایش به سمت فعالیت‌های ورزشی مفرح و جذاب در محیط برای بانوان (۲/۸۷) را به عنوان مهم‌ترین موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی بیان کرده‌اند.

واژگان کلیدی: مشارکت ورزشی، زنان کارمند، موانع، انگیزه درون فکنی و انگیزه بیرون فکنی

E-mail: mm.saheb@chmail.ir

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، واحد ری (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار، دانشگاه پیام نور، واحد ری

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، واحد ری

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، واحد کرج

مقدمه

فعالیت‌های بدنی و ورزش در شرایط کنونی در جوامع مختلف دنیا به صورت ضرورتی انکارناپذیر پذیرفته شده است. محدودیت شرایط مکانی، تراکم بیش از حد جمعیت و متناسب نبودن فضاهای حرکتی با رشد جمعیت، از عوامل محدودکننده فعالیت‌های بدنی است. از طرفی بروز مسائل جدید در روند زندگی و اختصاص زمان قابل توجهی از ساعات روزانه برای انجام امور مربوطه، مجال پرداختن به امر ورزش را کاهش می‌دهد. همچنین، طبیعی است ارزش‌های انقلاب اسلامی برای زنان و اجرای آن از لحاظ اعتلای معنوی مقام زن، مانع از پرداختن آنان به فعالیت‌های ورزشی به شکل غیر اصولی و مغایر با ارزش‌های اسلامی در اماکن عمومی خواهد بود. (کاشف، ۱۳۹۳)

نظر به ارزش والای زن در جامعه و با توجه به اینکه زنان نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و محور اصلی خانواده به شمار می‌آیند، ضروری است که به لحاظ روحی و جسمی، از سلامت کامل برخوردار باشند. (رضوی، پسرکلو، ۱۳۹۲: ۳۸-۲۳) یکی از مهم‌ترین پیامدهای فعالیت در اجتماع، بروز استرس و فشارهای روحی و روانی است که در زنان بیشتر از مردان می‌باشد. زنان شاغل حتی بیشتر از مردان شاغل در معرض ابتلا به بیماری‌های قلبی قرار دارند که البته آن هم به الگوی رفتاری آن‌ها مربوط می‌شود. (مهرنژاد، ۱۳۸۹) تحقیقات و مشاهدات علمی بیانگر این است که بانوان از نظر آمادگی جسمانی و وضعیت قامت در سطح نامطلوبی هستند و با توجه به رعایت ارزش‌های اسلامی و ملاحظات فرهنگی، محدودیت حرکتی مضاعفی نسبت به آقایان دارند. (نادریان، ۱۳۸۸)

یکی از اساسی‌ترین موضوعاتی که از زمان شکل‌گیری جامعه‌شناسی ورزش تاکنون شناخت کمی درباره آن وجود دارد این است که چرا میزان مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی اندک و چه عواملی بر آن تاثیرگذار است. (هرسینی ایمانی، ۱۳۸۸) شناسایی موانعی که بر سر راه مشارکت ورزشی زنان وجود دارد می‌تواند کمک شایانی به رفع آنها و ارائه راهکارهای مؤثر در زمینه بالابردن مشارکت آنان در فعالیت‌های ورزشی نماید. در بسیاری از کشورها موضوع موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی در دو دهه اخیر به طور وسیعی مورد توجه محققان قرار گرفته است. راجر مانل^۱ و همکارانش

¹ Roger C.Mannell et al

درباره کارمندان تمام وقت تحقیقی انجام دادند تا موانع مشارکت را در آنان بیابند. در این تحقیق نه علاقه و نه بی‌اطلاعی از برنامه‌ها مانع مشارکت در فعالیت‌های فراغت محسوب نمی‌شوند. آنها موانع را به سه دسته تقسیم کردند:

۱. موانع درون‌فردی از قبیل خجالت‌کشیدن، ناتوانی و انرژی نداشتن و ناراحتی از نوع پوشش.
۲. موانع برون‌فردی از قبیل وجود یک همراه، تفاوت کارهای افرادی که با هم مشارکت فراغت دارند.
۳. موانع ساختاری از قبیل دوری راه، نداشتن امکانات، متعهد بودن به کار و نداشتن وقت. (آقایی، فتاحیان، ۱۳۹۱)

ایستر و همکاران^۶ (۲۰۰۸) در پژوهش خود دریافتند که بین درآمد اشخاص با چگونگی گذراندن اوقات فراغت ارتباط وجود دارد و سطح اقتصادی و اجتماعی بالاتر، دسترسی راحت‌تر و بهتری را برای ورزش کردن و حتی تعداد بیشتری از منابع را برای فعالیت فیزیکی فراهم می‌کند. (Eva Lesie 2008, Ester Cerin). لوپز و گومز^۷ (۲۰۱۰) دلایل عدم مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ۱۹۹۱ دانشجوی دانشگاه آلمریا در اسپانیا را موانع خارجی از قبیل زمان و موانع داخلی از قبیل علاقه نداشتن به ورزش و نداشتن انگیزه ذکر کرده‌اند. (هرسینی ایمانی، ۱۳۸۸) پیک مزو ویک و همکاران^۸ (۲۰۱۱) در کار تحقیقی خود به این نتیجه رسیدند که دانشجویانی که با خانواده خود زندگی می‌کنند، بیشتر در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کنند. (Pekmezovic, 2011) اسوریکار و مایر^۹ (۲۰۱۲) در مقاله‌ای به بررسی انواع مشارکت ورزشی و تفریحی در زنان هند در مقایسه با زنان استرالیا پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد که زنان هندی و سایر اقلیت‌های قومی در مقایسه با زنان استرالیایی به دلیل محرومیت اجتماعی و فرهنگی، فرصت شرکت در فعالیت‌های ورزشی و تفریحی را ندارند که می‌تواند با ترویج و تنوع فرهنگی و اجتماعی در ورزش به طور قابل توجهی باعث تحریک علاقه و مشارکت زنان هندی و دیگر مهاجران به فعالیت‌های ورزشی شد. (قهرمانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۶-۵۷). ریتا ساینی^{۱۰} (۲۰۱۲) اشاره می‌کند که موانع فرهنگی - اجتماعی نقش مهمی در مشارکت خانم‌ها در ورزش ایفا می‌کند. (آقایی، فتاحیان، ۱۳۹۱)

⁶ Ester

⁷ Lopes & Gomez

⁸ Pekmezovic

⁹ Asorikar & Maier

¹⁰ Rita saini

در ایران، تحقیقات زیادی پیرامون موانع مشارکت ورزشی انجام شده است. جامعه آماری این مطالعات را عموماً زنان، دانش‌آموزان و دانشجویان تشکیل می‌دهند. نتایج این تحقیقات حاکی از وجود عواملی نظیر خستگی ناشی از کار (کریمیان و همکاران، ۱۳۸۹: ۶۲۱-۶۱۲)، نداشتن آمادگی روحی برای انجام ورزش، عدم آمادگی جسمانی لازم، نداشتن مهارت، ترس از آسیب دیدگی (مشکل گشا، ۱۳۸۹) هزینه ها، وقت و تعهدات دیگر، تنها بودن، مشکلات مالی و تفاوت‌های فردی در برخورد با موانع (آقایی، فتاحیان، ۱۳۹۱)، از جمله موانع مشارکت و اعتماد اجتماعی، سن، تاهل و توجه مثبت دیگران (احمدی، کارگر ، ۱۳۹۲: ۲۱۰-۱۸۹) می‌باشند.

ایمانی با بررسی موانع فرهنگی- اجتماعی مشارکت زنان در ورزش و مقایسه آنها در زنان ورزشکار و غیرورزشکار نتایجی به این شرح به دست آورد:

- زنان ورزشکار دارای پایگاه اقتصادی- اجتماعی بالاتری نسبت به زنان غیرورزشکار بودند.
- میزان سرمایه فرهنگی و تمایل فردی زنان ورزشکار به طور معناداری بیشتر از زنان غیرورزشکار بود.
- حمایت اجتماعی بیشتری از زنان ورزشکار نسبت به زنان غیرورزشکار به عمل می‌آید.
- نگرش خانواده زنان ورزشکار مثبت‌تر از نگرش خانواده زنان غیرورزشکار بود. (هرسینی ایمانی، ۱۳۸۸)

پارسامهر با بررسی متغیر لذت ورزشی و اثر آن بر میزان مشارکت ورزشی دانشجویان تربیت بدنی، به این نتیجه رسید که با تاکید بر شناخت عوامل موثر بر لذت‌بخش‌تر کردن مشارکت ورزشی می‌توان سبب افزایش میزان مشارکت مستمر گردید. (پارسامهر، ۱۳۹۰: ۹۳-۱۰۶). حسن‌زاده در پژوهش خود به تاثیر عوامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و عوامل شخصیتی در میزان مشارکت ورزشی زنان تاکید کرده است. (حسن‌زاده، ۱۳۹۰) منظمی و همکاران در پژوهشی به بررسی عوامل موثر بر توسعه تربیت‌بدنی و ورزش بانوان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که عوامل "مالی و امکاناتی"، "انسانی و تخصصی"، "ساختاری و مدیریتی" و "فرهنگی و اجتماعی" به ترتیب اولویت بر توسعه تربیت‌بدنی و ورزش بانوان موثر می‌باشند. (منظمی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۸-۱۵۱)

نادریان و همکاران در پژوهشی با عنوان "موانع مشارکت ورزشی زنان و ارتباط آن با انگیزه" نشان دادند موانع درون فردی با انگیزه فرد رابطه دارد و از آن طریق می‌توان بر مشارکت فرد در فعالیت‌های ورزشی اثر گذاشت. (احمدی، کارگر ، ۱۳۹۲: ۲۱۰-۱۸۹) حسینی و همکاران در پژوهشی بر روی دانشجویان به

این نتیجه رسیدند که سطح مشارکت ورزشی دانشجویان در حد متوسط بوده و بین سطح مشارکت ورزشی و کیفیت زندگی آن‌ها ارتباط معناداری وجود دارد. (حسینی و همکاران، ۱۳۹۲) قهرمانی و همکاران در پژوهشی پیرامون عوامل بازدارنده موثر بر میزان مشارکت ورزشی معلمان شهر مرند نشان دادند که با افزایش تنوع عوامل بازدارنده، میزان مشارکت ورزشی معلمان کاهش می‌یابد و مسئولان باید برای کاهش این عوامل، مشارکت بانوان را در امر ورزش بهبود بخشند تا موجبات رشد و توسعه جامعه را فراهم آورند. (قهرمانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۶-۵۷) رضوی نیز موضوع اوقات فراغت زنان شاغل با تاکید بر فعالیت‌های ورزشی را مورد پژوهش قرار داد و دریافت که بین متغیرهای سن، سابقه کاری و سطح تحصیلات با میزان مشارکت ورزشی آن‌ها رابطه معناداری وجود دارد. (رضوی، پسرکلو، ۱۳۹۲: ۳۸-۲۳)

در تحقیقات انجام شده، بیشتر موانع مشارکت ورزشی مورد بحث بوده تا انگیزه‌های مشارکت و به موضوع مشارکت زنان بیشتر به صورت عام پرداخته شده است. لذا بنا بر ضرورت، این تحقیق با هدف قرار دادن جامعه زنان کارمند به عنوان گروهی که با تلاش و کوشش مضاعف هم بار مسئولیت زندگی و تحکیم بنیان خانواده و هم مسئولیت ناشی از حرفه و شغل اجتماعی را بر دوش دارند، اقدام به شناسایی موانع بازدارنده و انگیزه مشارکت ورزشی این قشر از جامعه کرده است. امید که با سیاست‌گذاری‌های هدفمند و مدون، امکان مقابله با موانع مذکور در جهت حضور هرچه بیشتر زنان کارمند در عرصه ورزش فراهم آید.

بین ترتیب، پرسش‌های پژوهش حاضر عبارت اند از:

موانع مشارکت ورزشی زنان شاغل شهر بیرجند کدام است؟

مهمترین انگیزه‌های مشارکت ورزشی آنها کدام است؟

چگونه می‌توان موانع را برطرف و انگیزه‌ها را قوت بخشید؟

چگونه می‌توان زمینه مشارکت زنان شاغل در فعالیت‌های ورزشی را فراهم کرد؟

آیا بین عوامل اجتماعی- فرهنگی و میزان مشارکت بانوان شاغل رابطه معناداری وجود دارد؟

عوامل مؤثر بر مشارکت ورزشی بانوان شاغل شهر بیرجند کدام است؟

هدف پژوهش

بررسی میزان مشارکت بانوان کارمند در فعالیتهای ورزشی و بررسی موانع و انگیزه‌های مشارکت آنها.

هدف ویژه

بررسی رابطه بین میزان مشارکت زنان شاغل در فعالیتهای ورزشی با شغل، میزان تحصیلات و سن آنها.

فرضیه‌های پژوهش

۱. عوامل فرهنگی - اجتماعی بر میزان مشارکت زنان شاغل، در فعالیتهای ورزشی موثر است.
۲. بین اعتقادات مذهبی و انجام فعالیتهای ورزشی در زنان شاغل همبستگی وجود دارد.
۳. بین ویژگی‌های فردی (سن، تاهل، تحصیلات) و مشارکت ورزشی رابطه معناداری وجود دارد.
۴. بین عوامل مالی و امکانات و مشارکت ورزشی بانوان کارمند رابطه معناداری وجود دارد.

روش شناسی پژوهش

این تحقیق از نوع پیمایشی می باشد که به صورت میدانی انجام شده است. جامعه آماری پژوهش کلیه زنان شاغل شهر بیرجند بودند که بر طبق آمار ۱۴۹۷۸ نفر گزارش شده بود. نمونه آماری تحقیق به صورت تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند و تعداد آن با دقت $B = 0/05$ و خطای $\alpha = 0/05$ از طریق فرمول کوکران ۳۷۵ نفر به دست آمد. تعداد ۴۱۵ پرسشنامه توزیع که از این تعداد ۳۶۸ پرسشنامه جمع‌آوری شد.

در این پژوهش برای اندازه‌گیری متغیرهای مشارکت ورزشی و موانع و انگیزه‌ها از دو پرسشنامه استفاده شد:

۱. پرسشنامه محقق ساخته :

محقق پس از مطالعه تحقیقات انجام شده، موانع مشارکت را استخراج و سپس پرسشنامه را مدون کرده است. این پرسشنامه با ۴۸ سوال ۵ ارزشی تدوین و به بررسی موانع مشارکت ورزشی بانوان می‌پردازد. پرسشنامه پس از مشورت با اساتید و کارشناسان تنظیم و پس از کسب روایی صوری و ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ مناسب تشخیص داده شد.

۲. پرسشنامه انگیزه ورزشی (SMS)

پرسشنامه ۲۸ سؤالی انگیزه ورزشی در سال ۱۹۹۵ توسط پلتیر و همکاران^{۱۱} بر پایه نظریه خود تنظیمی دسی و ریان و به منظور بررسی انگیزه درونی، انگیزه بیرونی و بی انگیزگی در زمینه ورزش تهیه شد. این پرسشنامه برای اندازه‌گیری سه بعد انگیزه (مطابق با نظریه خودعزیمی) از سه قسمت تشکیل شده است که عبارت اند از: انگیزه درونی (۱۲سوال)، انگیزه بیرونی (۱۲سوال) و بی انگیزگی (۴ سوال). این پرسشنامه در دامنه وسیعی از مطالعات ورزشی مورد استفاده قرار گرفته است که اکثر این مطالعات نتایج خوبی را پیرامون اعتبار و روایی آن گزارش داده‌اند. ($\alpha=0/92$)

همچنین، ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه انگیزه زنان برابر ۰/۹۷۱ و برای پرسشنامه ارزیابی میزان مشارکت زنان شاغل برابر ۰/۸۰۴ محاسبه شد که نشان دهنده پایایی بالای این دو پرسشنامه است.

یافته‌های پژوهش

بر اساس نتایج توصیفی متغیرهای جمعیت‌شناسی، از مجموع ۳۶۳ پاسخگو، میانگین سنی بین ۳۰ تا ۴۰ سال و میانگین تحصیلات، مقطع کارشناسی بوده است. ۲۸۸ نفر متأهل و ۷۵ نفر مجرد بوده‌اند. میانگین مشارکت ورزشی بانوان شاغل شهر بیرجند ۲/۹۶ می باشد.

جدول ۱: بررسی رابطه بین فاکتورهای دموگرافیک با انگیزه و میزان عدم مشارکت زنان شاغل شهرستان بیرجند

میزان عدم مشارکت		انگیزه ورزشی		تعداد	شاخص‌ها	
p	میانگین	p			فاکتورهای مورد بررسی	
۰/۳۰۰	۳/۰۹±۰/۴۳	۰/۲۹۰	۴/۳۹±۱/۰۶	۲۷	دیپلم	تحصیلات
	۳/۰۹±۰/۴۳		۴/۰۴±۰/۷۷	۴۱	فوق دیپلم	
	۲/۹۵±۰/۴۲		۳/۹۸±۰/۹۷	۲۵۴	کارشناس	
	۲/۸۱±۰/۳۲		۳/۸۲±۰/۸۸	۴۱	کارشناس ارشد	
۰/۰۰۳	۳/۰۱±۰/۴۳	۰/۰۸	۳/۸۸±۱/۰	۱۰۹	۲۰-۲۹	سن
	۲/۹۱±۰/۳۵		۴/۰۳±۰/۹	۱۴۸	۳۰-۳۹	
	۲/۹۹±۰/۴۸		۴/۰۳±۰/۹۴	۸۲	۴۰-۴۹	
	۲/۹۸±۰/۵۷		۴/۲۵±۱/۰۵	۲۴	بالتر از ۵۰	
۰/۳۰۰	۲/۹۸±۰/۴۲	۰/۲۹	۳/۹۳±۰/۹۱	۷۵	مجرد	وضعیت تأهل
	۲/۹۶±۰/۴۲		۴/۰۲±۰/۹۵	۲۸۸	متأهل	

¹¹. Pityr et al

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، بیشترین میانگین و انحراف معیار نمره انگیزه شرکت در فعالیت‌های ورزشی در بین زنان متأهل ($4/02 \pm 0/95$) در سنین بالاتر از ۵۰ سال ($4/25 \pm 1/05$) و با تحصیلات دیپلم ($4/39 \pm 1/06$) می‌باشد و در کل از نظر آماری تفاوت معناداری بین خصوصیات دموگرافیک با انگیزه شرکت در فعالیت‌های ورزشی دیده نشد. همچنین، نتایج نشان می‌دهد که بیشترین میانگین و انحراف معیار نمره میزان عدم مشارکت در فعالیت‌های ورزشی مربوط به زنان مجرد ($0/42$) در سنین ۲۹-۲۰ سال ($3/01 \pm 0/43$) و با تحصیلات دیپلم و فوق دیپلم ($3/09 \pm 0/43$) می‌باشد که در کل بین تحصیلات و میزان مشارکت ورزشی و همچنین بین وضعیت تأهل با میزان مشارکت تفاوت معناداری مشاهده نشد، ($P = 0/3$) ولی بین سن و میزان مشارکت در فعالیت‌های ورزشی تفاوت معنی‌دار مشاهده می‌شود. ($P = 0/003$)

در جدول ۱ ضمیمه، درصد پاسخ زنان شاغل شهرستان بیرجند به پرسش‌های مربوط به میزان عدم مشارکت در فعالیت‌های ورزشی به تفکیک حیطه‌های مربوطه مشاهده می‌شود. در حیطه مربوط به رسانه و اطلاع‌رسانی مشاهده می‌گردد که برنامه‌های ورزشی رادیو و تلویزیون نیازها و علایق ایشان را در جهت مشارکت در فعالیت‌های ورزشی تأمین نمی‌کند و این رسانه‌ها فاقد راهبرد منسجم و هماهنگ در توسعه ورزش بانوان می‌باشند.

در حیطه مربوط به نقش میزان آگاهی، $43/8$ درصد بانوان با اینکه بانوان ایرانی با ورزش‌های روز دنیا آشنایی ندارند موافق و $33/7$ درصد مخالف این موضوع هستند.

در مورد نقش مسائل اعتقادی مشاهده می‌شود که $37/9$ درصد از زنان حجاب و پوشش را مانعی برای فعالیت‌های ورزشی می‌دانند و $45/2$ درصد مخالف این موضوع هستند. همچنین، $52/6$ درصد مخالف مغایرت ورزش کردن با اعتقادات مذهبی و $35/4$ موافق هستند.

در حیطه نقش اطرافیان، عدم تأثیر نقش همکاران در علاقمندی به فعالیت‌های ورزشی ($2/99$) بیشترین نقش را در عدم مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی داشته است. همچنین، $58/2$ درصد از افراد معتقدند همراهی اطرافیان در میزان مشارکت آنها در فعالیت‌های ورزشی موثر است و $50/1$ درصد زنان شاغل موافقت خانواده را در مشارکت در فعالیت‌های ورزشی مؤثر می‌دانند - $45/2$ درصد دوستان را در علاقه مندی به ورزش موثر می‌دانند.

در حیطه مربوط به نقش امکانات، $49/4$ درصد بانوان شاغل علاقه‌مند به شرکت در ورزش‌های کم هزینه می‌باشند و $42/0$ درصد گرانی تجهیزات را دلیل کم بودن مشارکت در ورزش می‌دانند. در حدود $56/0$

درصد زنان شاغل معتقدند که نبودن امکانات مناسب ورزشی در محل سکونت مانع مشارکت موثر آنها در فعالیت‌های ورزشی می‌شود.

همان‌طور که مشاهده می‌شود عدم پیگیری جدی ورزش بانوان در ادارات با میانگین (۵۰/۷) به عنوان مانعی برای مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی از سوی ادارات مطرح شده است.

همچنین، در حیطه نقش مسئولان ورزش کشور، ۵۵/۶ درصد زنان مورد مطالعه معتقدند فعالیت‌های صورت گرفته جهت تسهیل حضور بانوان در رقابت‌های بین‌المللی کافی نبوده است و افزایش این فعالیت‌ها باعث مشارکت بیشتر زنان در فعالیت‌های ورزشی می‌شود.

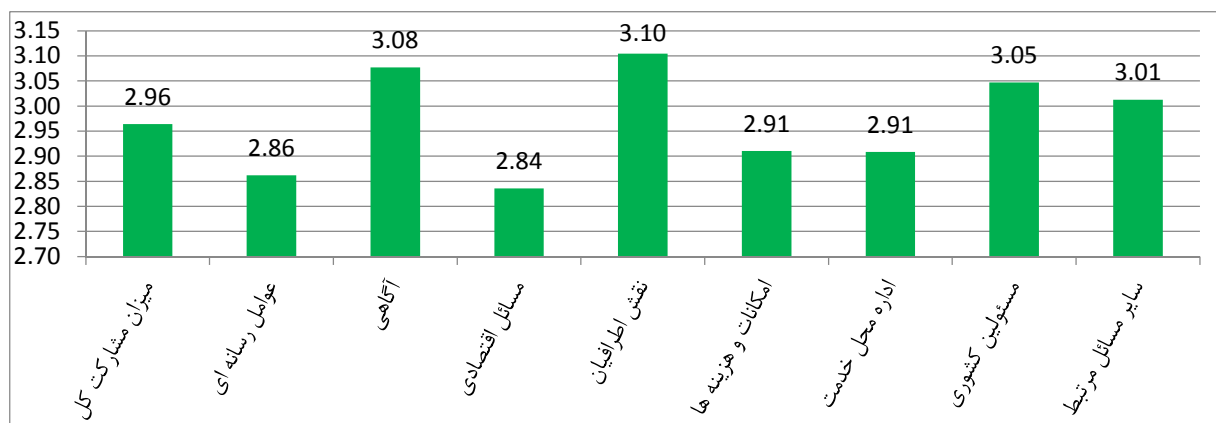
در بین سایر مسائل مؤثر بر حضور زنان در فعالیت‌های ورزشی، بالاترین اولویت مربوط به تأمین سلامتی برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی می‌باشد و پس از آن، جذابیت ورزش‌های جدید باعث علاقه‌مندی زیاد بانوان به ورزش بوده است - کمترین اولویت میل به قهرمان شده می‌باشد.

نمودار ۱: شاخص‌های آماری انگیزه ورزش در بین زنان شاغل شهرستان بیرجند

با توجه به نمودار فوق ملاحظه می‌شود میانگین نمره انگیزه درونی برای آگاهی زنان شاغل برابر ۳/۸۸ است و بیشترین نمره مربوط به بعد انگیزه بیرونی از نوع درون فکنی در زنان شاغل است. (با نمره ۴/۶ و انحراف معیار ۱/۳)

نمودار ۲: شاخص‌های آماری میزان عدم مشارکت در ورزش در بین زنان شاغل شهرستان بیرجند

با ملاحظه نمودار فوق مشخص می‌شود که کمترین تأثیر در میزان مشارکت زنان شاغل را اطرافیان با میانگین ۳/۱۰ و همچنین مسئولان کشوری با میانگین ۳/۰۵ و بیشترین نقش را مسائل اقتصادی با میانگین ۲/۸۴ دارا می‌باشند.

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار نمرات انگیزه و میزان عدم مشارکت در بین زنان شاغل شهرستان بیرجند

شاخص	تعداد	کمترین مقدار	بیشترین مقدار	میانگین	انحراف معیار
میزان عدم مشارکت	۳۶۳	۱	۵	۲/۹۶	۰/۴۲۲
انگیزه ورزش	۳۶۳	۱	۷	۳/۹۹	۰/۹۵

ملاحظه می‌شود که میانگین نمره کلی انگیزه زنان برابر ۳/۹۹ می‌باشد که نشان می‌دهد زنان شاغل از انگیزه نسبتاً بالایی جهت مشارکت در فعالیت‌های ورزشی برخوردارند. همچنین، میانگین و انحراف معیار نمره میزان مشارکت مؤثر به ترتیب ۲/۹۶ و ۰/۴۲۲ است که نشان دهنده میزان مشارکت نسبتاً بالای زنان شاغل در فعالیت‌های ورزشی است.

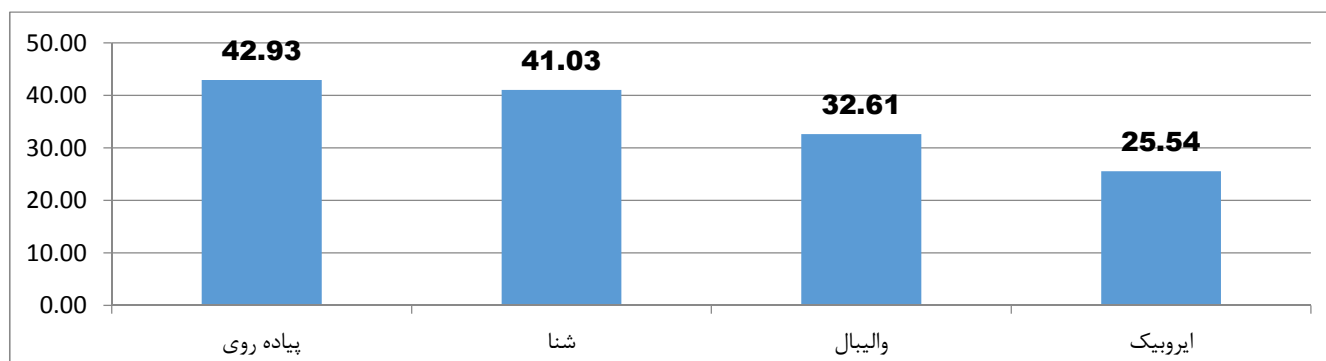
جدول ۳: ضرایب همبستگی پیرسون بین خرده مقیاس‌های انگیزه ورزش بین زنان شاغل شهرستان بیرجند.

	انگیزه درونی			انگیزه بیرونی			
	برای آگاهی	برای موفقیت	برای تجربه انگیزش	هویت	درون فکنی	مقررات بیرونی	مقررات بی‌انگیزگی
همبستگی پیرسون	۱	۰/۶۰۶	۰/۶۱۵	۰/۵۷۸	۰/۵۵۲	۰/۴۸۱	۰/۱۷۹
Sig. (2-tailed)		۰	۰	۰	۰	۰	۰/۰۰۱

	برای موفقیت	همبستگی پیرسون	۰/۶۰۶	۱	۰/۶۴۳	۰/۶۷۵	۰/۶۳۴	۰/۴۶۷	۰/۱۲۳
		Sig. (2-tailed)	۰		۰	۰	۰	۰	۰/۰۱۹
	برای تجربه انگیزش	همبستگی پیرسون	۰/۶۱۵	۰/۶۴۳	۱	۰/۵۷۱	۰/۶۷۱	۰/۳۳۶	-۰/۰۸۱
		Sig. (2-tailed)	۰	۰		۰	۰	۰	۰/۱۲۴
انگیزه بی‌درونی	هویت	همبستگی پیرسون	۰/۵۷۸	۰/۶۷۵	۰/۵۷۱	۱	۰/۵۹۱	۰/۵۵۶	۰/۰۸۵
		Sig. (2-tailed)	۰	۰	۰		۰	۰	۰/۱۰۷
	درون فکنی	همبستگی پیرسون	۰/۵۵۲	۰/۶۳۴	۰/۶۷۱	۰/۵۹۱	۱	۰/۴	-۰/۰۸۳
		Sig. (2-tailed)	۰	۰	۰	۰		۰	۰/۱۱۵
	مقررات بیرونی	همبستگی پیرسون	۰/۴۸۱	۰/۴۶۷	۰/۳۳۶	۰/۵۵۶	۰/۴	۱	۰/۲۹۰
		Sig. (2-tailed)	۰	۰	۰	۰	۰		۰
	مقررات بی‌انگیزگی	همبستگی پیرسون	۰/۱۷۹	۰/۱۲۳	-۰/۰۸۱	۰/۰۸۵	-۰/۰۸۳	۰/۲۹۰	۱
		Sig. (2-tailed)	۰/۰۰۱	۰/۰۱۹	۰/۱۲۴	۰/۱۰۷	۰/۱۱۵	۰	

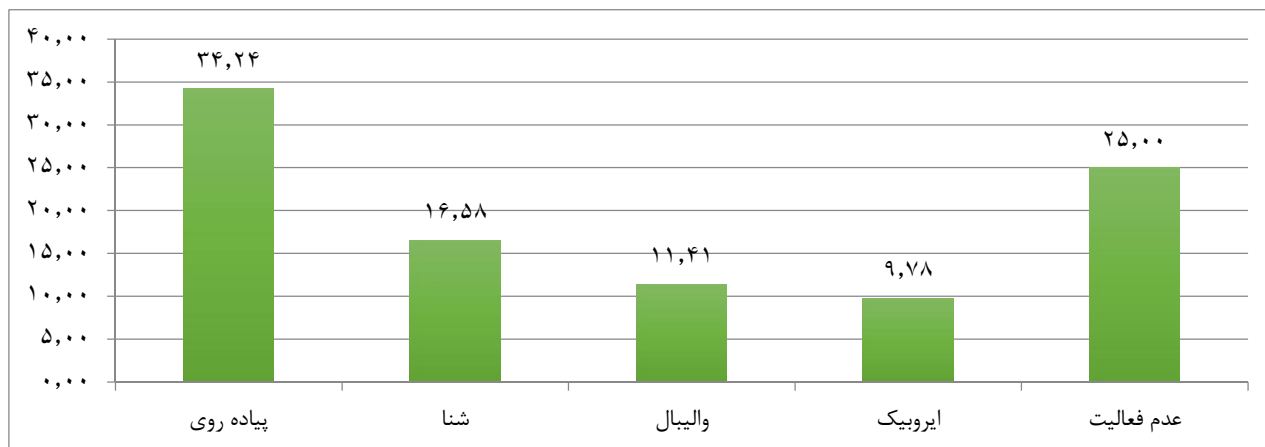
ملاحظه می‌شود بیشترین ضریب همبستگی بین انگیزه درونی برای آگاهی با انگیزه درونی برای تجربه انگیزش می‌باشد و همبستگی بین مقررات بی‌انگیزگی با سایر خرده مقیاس‌های انگیزه ورزش بسیار پایین است.

نمودار ۳: میزان علاقه‌مندی به رشته‌های ورزشی در بین زنان شاغل شهرستان بیرجند

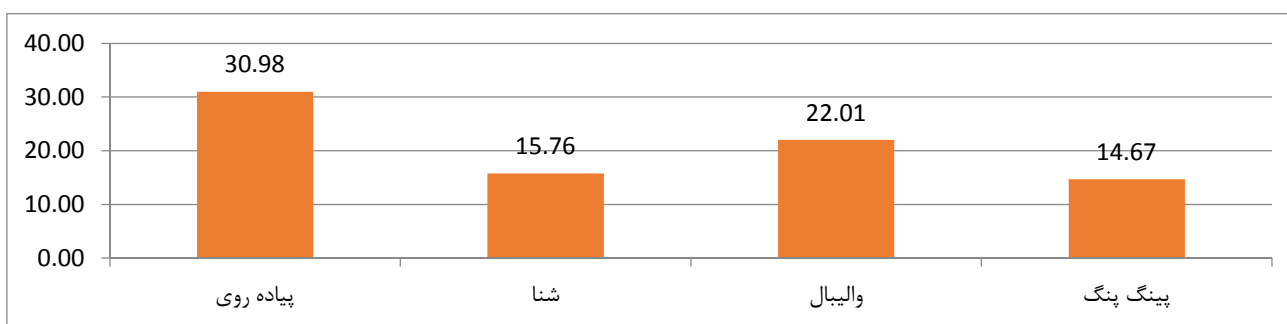
بر اساس نمودار ۳ و پرسشنامه‌های تکمیل شده، تعداد (۴/۹۳ درصد) ۱۵۸ نفر به ورزش پیاده‌روی، (۴۱/۰۳ درصد) ۱۵۱ نفر شنا و (۳۲/۶۱ درصد) ۱۲۰ نفر والیبال و (۲۵/۵۴ درصد) ۹۴ نفر به ایروبیک علاقه‌مندند. لازم به ذکر است افراد مجاز به انتخاب بیش از یک رشته بودند.

نمودار ۴: فعالیت به رشته ورزشی در میان زنان شاغل شهرستان بیرجند

با توجه به نمودار فوق مشخص می‌شود که ۳۴/۲۴ درصد (۱۲۶ نفر از زنان شاغل به پیاده روی، ۱۶/۵۸ درصد) ۶۱ نفر به شنا و ۱۱/۴۱ درصد (۴۲ نفر به والیبال فعالیت داشته‌اند. گفتنی است که فعالیت‌های فوق عمدتاً فعالیت‌هایی هستند که افراد به آنها مشغول بوده‌اند.

نمودار ۵: رشته‌های فعال در ادارات شهرستان بیرجند

از میان رشته‌های ورزشی، عمدتاً رشته‌های فعال در ادارات جهت ورزش بانوان پیاده‌روی^{۱۲}، والیبال و شنا با میزان به ترتیب ۳۰/۹۸ درصد، ۲۲/۰۱ درصد و ۱۵/۷۶ درصد بوده‌اند.

بحث و نتیجه گیری

تحقیق حاضر، به بررسی عوامل موثر بر انگیزه و مشارکت زنان شاغل در ادارات شهرستان بیرجند می‌پردازد. اطلاعات مربوط به بررسی انگیزه توسط پرسشنامه استاندارد ۷ ارزشی "مقیاس انگیزه ورزشی (MSM)" در ۳ حیطه انگیزه درونی با زیر حیطه‌های آگاهی، موفقیت و تجربه، انگیزه بیرونی با زیرحیطه‌های هویت، درون فکنی و مقررات بیرونی و حیطه بی‌انگیزگی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج

^{۱۲} در ادارات شهرستان، برنامه پیاده روی هفتگی اجرا می‌شود.

حاصل از این پرسشنامه نشان داد که بیشترین نمره انگیزشی به ترتیب مربوط به انگیزه بیرونی و در زیر حیطه درون فکنی با میانگین ۴/۶۰ و انگیزه درونی در زیرحیطه تجربه با میانگین ۴/۴۹ بوده و بی انگیزگی کمترین میانگین (۲/۹۰) را به خود اختصاص داده است.

در کنار پرسشنامه فوق، پرسشنامه‌ای جهت بررسی موانع مشارکت زنان شاغل در ۷ حیطه شامل عوامل مربوط به رسانه و اطلاع رسانی، آگاهی، مسائل اعتقادی، نقش اطرافیان، نقش امکانات و هزینه‌ها، حمایت ادارات محل خدمت و نقش مسئولان کشور طراحی شد.

نتایج حاکی از آن بود که در سطوح مختلف تحصیلی، تفاوت معناداری به لحاظ انگیزش درونی مشارکت در فعالیت‌های ورزشی بانوان وجود ندارد- که البته انتظار می رفت که بانوان با مدرک تحصیلی بالاتر، انگیزش درونی بیشتری نسبت به بانوان با مدرک تحصیلی پایین تر داشته باشند. گفتنی است که مقایسه بانوان در سنین مختلف در زمینه انگیزه مشارکت آنها در فعالیت‌های ورزشی تفاوت معناداری را نشان داد که با نتایج پژوهش رضوی (۱۳۹۲) همسوست. همچنین، عامل تاهل، تاثیر منفی بر رغبت زنان به شرکت در فعالیت‌های ورزشی نداشته که این مورد نیز با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۹۲) همسویی دارد.

بر اساس نتایج به دست آمده در حیطه عوامل مربوط به رسانه و اطلاع رسانی، رسانه‌های جمعی از جمله رادیو و تلویزیون و مجلات نقش مؤثری را در مشارکت زنان در ورزش دارند که در صورت عدم توجه به این موضوع و نداشتن راهبردی منسجم و هماهنگ در توسعه ورزش بانوان از سوی رسانه‌ها، می توان از آن به عنوان مانعی در برابر مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی نام برد.

در حیطه عوامل مربوط به آگاهی، نتایج نشان داد بیشتر بانوان عدم آشنایی و اطلاع خود نسبت به ورزش‌های روز دنیا را تایید می کنند که نیازمند فعالیت‌ها و تلاش‌هایی جهت رفع این عدم آگاهی می باشد.

از نتایج به دست آمده از حیطه عوامل مربوط به مسائل اعتقادی، اینگونه می توان برداشت کرد که بیشتر زنان شاغل حاضر در طرح، حجاب را مانعی برای انجام مشارکت ورزشی نمی دانند و همچنین اعتقاد دارند که حفظ حجاب، مغایرتی با انجام فعالیت‌های ورزشی ندارد. بنابراین نمی توان از حجاب به عنوان مانعی برای مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی نام برد.

در حیطه عوامل مربوط به نقش اطرافیان، نتایج حاکی از آن است که حمایت همکاران و دوستان در میزان علاقمندی افراد به انجام فعالیت‌های ورزشی مؤثر است و عدم حمایت این گروه، مانعی برای مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی می باشد. همچنین، حضور اطرافیان در میزان مشارکت آنها در ورزش مؤثر است. پژوهش‌های گذشته همچون تحقیق لویز و گومز (۲۰۱۰) و پیک مزوویک (۲۰۱۱) این موضوع را تایید می کنند و معتقدند حضور دوستان و همکاران در علاقمندی آنان به مشارکت در فعالیت‌های ورزشی

مؤثر است. بنابراین در این زمینه ادارات می‌توانند با تهیه مکان‌ها و تجهیزات ورزشی به صورت گروهی برای کارمندان زن شاغل و اختصاص سالن به آنها و اطرافیان‌شان این مشارکت را افزایش دهند.

در حیطه عوامل مربوط به امکانات و هزینه‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که بانوان علاقمند به مشارکت در ورزش‌هایی با هزینه کم هستند و گرانی وسایل و تجهیزات، مانعی برای حضور ایشان در فعالیت‌های ورزشی می‌باشد؛ چنان که نبودن امکانات مناسب ورزشی در محل سکونت خود را یکی از مهم‌ترین موانع حضور- در بین موانع اقتصادی- در فعالیت ورزشی بیان کرده‌اند. البته ادارات نمی‌توانند در هر محلی، سالنی را به کارکنان خود اختصاص دهند، ولی تقبل بخشی از هزینه‌های مشارکت افراد در فعالیت‌های ورزشی امکان‌پذیر خواهد بود.

بیش از نیمی از بانوان حاضر در طرح معتقدند که ورزش بانوان در اداره آنها به صورت جدی از طرف مدیران دنبال نمی‌شود. آنان معتقدند که ادارات و مدیران ما نیازمند بالابردن سطح آگاهی‌شان نسبت به نقش ورزش بانوان در بالابردن توان کاری و راندمان کارمندان زن ادارات می‌باشند.

در حیطه عوامل مربوط به مسئولان ورزش کشور، افراد معتقدند که مشکلات حضور زنان در رقابت‌های ورزشی بین‌المللی مانعی برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی می‌باشد که این مشکل با آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی بین مردم و نهادینه کردن این موضوع که هدف از ورزش، رسیدن به تندرستی و سلامت است، نه بحث قهرمانی قابل حل است. ورزش بانوان در کشور ما با سایر کشورها هماهنگ می‌باشد، ولی برای حضور در مسابقات مشکلاتی وجود دارد که برخی از آنها به دلیل قوانین حاکم بر ورزش دنیا قابل حل نخواهد بود. البته در تحقیقات قبلی تناسب اندام و لذت بردن، از مهم‌ترین انگیزه‌های مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی و ر کمبود وقت و منابع و مهارت‌ها در کنار عدم حمایت خانواده و دوستان از مهم‌ترین موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی بیان شده است.

خلاصه آن که زنان شاغل از انگیزه نسبتاً بالایی جهت مشارکت در فعالیت‌های ورزشی برخوردارند و در عمل هم مشارکت نسبتاً بالایی در فعالیت‌های ورزشی دارند. این تحقیق یک روند رو به پیشرفت را برای زنان شاغل بزرگسالی نشان داد که تا حدود زیادی هماهنگ با نتایج کسب شده سایر محققان در زمینه ورزش بانوان می‌باشد؛ اما با وجود این انگیزه بالا، اختصاص تنها ساعاتی از صبح و ساعات محدودی از شیفتهای نوبت عصر باشگاه‌ها به ورزش بانوان، موضوعی است که بیشتر بانوان به آن معترض‌اند، زیرا گروه عظیمی از بانوان که محصل یا شاغل می‌باشند، از گردونه پرداختن به ورزش خارج می‌شوند. برای رفع این مشکل حداقل باید تعدادی از مراکز ورزشی، ساعاتی از بعد از ظهر و شب را به خانم‌ها اختصاص دهند تا زنان شاغل نیز بتوانند از امکانات ورزشی موجود استفاده کنند. به علاوه، برنامه‌های دسته‌جمعی در محیط کاری نیز می‌تواند در فرهنگ‌سازی و درونی کردن عادت به ورزش مؤثر باشد.

یکی دیگر از موانع مشارکت، مسئله هزینه‌های بالای اماکن ورزشی است. علاوه بر جو فرهنگی حاکم بر جامعه که در آن ورزش به ویژه برای دختران و زنان به عنوان یکی از رکن‌های اساسی حفظ سلامت جسم و روان تلقی نمی‌شود، منابع مالی و اعتباری که در اختیار مسئولان ورزش بانوان قرار دارد، بسیار ناچیز است و جهت ساماندهی و سازماندهی مناسب مراکز و امکانات مورد نیاز کافی نیست. چنانچه وزارت ورزش و جوانان و دیگر مراکز ذی‌ربط، اعتبارات بیشتری برای ورزش بانوان در نظر بگیرند، وام‌هایی با شرایط مناسب جهت اختصاص فضای مناسب و تهیه امکانات به‌روز در اختیار صاحبان مراکز ورزشی خصوصی قرار گیرد، برنامه‌ریزی مناسب و اختصاص زمان کافی برای ورزش بانوان در ادارات پیش‌بینی شود و هزینه مشارکت در فعالیت‌های ورزشی از سوی ادارات تأمین گردد، ممکن است که مشکلات موجود تا حدی مرتفع شود.

در این میان، نقش رسانه‌های جمعی برای فرهنگ‌سازی و افزایش آگاهی عمومی بسیار مهم است و البته در میان رسانه‌های گروهی، رادیو و تلویزیون به دلیل گستره نفوذشان در بین مردم، برای تشویق زنان و ایجاد انگیزه در آن‌ها برای ورزش و در نهایت، فرهنگ‌سازی در این حیطه، اهمیت دو چندان دارند. این رسانه‌ها می‌توانند برای ترویج ورزش بین زنان، ضمن تاکید بر تاثیرات مثبت آن، آداب و رسوم محدودکننده ورزش زنان را نفی نمایند. گنجاندن برنامه‌های ورزش بانوان در شبکه‌های ملی و استانی کشور می‌تواند اثر قابل توجهی بر روی ترویج فرهنگ ورزش در میان زنان ایرانی داشته باشد. بسیاری از ما در دوران تحصیل خود، بارها و بارها در زنگ ورزش به جای این که ورزش کنیم، ریاضی و علوم خواندیم. بنابراین خیلی جای تعجب ندارد اگر در بزرگسالی ورزش نمی‌کنیم. یکی از راه‌های ترویج ورزش و فرهنگ‌سازی ورزشی، آموزش کودکان و نوجوانان و ترویج تحرک بدنی در میان آنان است. در دهه‌های اخیر، در اقصی نقاط دنیا، افراد و سازمان‌های زیادی روی این نوع پروژه‌ها کار کرده‌اند.

با توجه به مطالب گفته شده، تخصیص بودجه و دیگر سیاست‌های حمایتی، نقشی کلیدی در ترویج ورزش زنان دارد. به همین دلیل، نقش قانون و قانون‌گذاران و به تبع آن ترویج‌گران این حوزه بسیار مهم است. ترویج‌گران ورزش زنان می‌توانند با رایزنی و مشاوره با مسئولان مربوطه مانند مسئولان شهرداری و اعضای شورای شهر، نمایندگان مجلس حوزه انتخابیه جامعه هدف، مسئولان وزارت ورزش و جوانان، وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی، معاونت امور زنان نهاد ریاست جمهوری و ... برای تخصیص بودجه به ورزش زنان اقدام کنند و اختصاص بودجه ویژه ساخت تسهیلات ورزشی برای زنان را در اولویت‌های کار سازمان مربوط قرار دهند. به بیان دیگر، ترویج‌گران می‌توانند با اثرگذاری روی تصمیم‌گیرندگان و سیاست‌گذاران، یک پروژه ترویج و حمایت‌گری موفق را در حوزه ورزش زنان رقم بزنند.

منابع

- آقایی، نجف و فتاحیان، نفیسه (۱۳۹۱) " تجزیه و تحلیل تطبیق پذیری موانع مشارکت ورزشی دبیران زن ورزشکار و غیر ورزشکار با استفاده از مدل هرمی کرافورد (دبیران شهر همدان) ". دو فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. سال دوم، شماره ۴.
- احمدی، سیروس و کارگر، سعید (۱۳۹۲) " بررسی نگرش زنان به مشارکت ورزشی و عوامل اجتماعی - روانی موثر بر آن ". جامعه شناسی کاربردی. سال بیست و چهارم، شماره پیاپی ۵۲، شماره چهارم.
- پارسامهر، مهربان (۱۳۹۰) " بررسی انگیزه های مرتبط با مشارکت مستمر در فعالیت های ورزشی در بین دانشجویان تربیت بدنی ". پژوهش نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. سال هفتم، شماره سیزدهم. ۹۳-۱۰۶.
- حسینی، سید عماد؛ امیرنژاد، سعید و یمینی فیروز، مسعود (۱۳۹۲) " وضعیت فعالیت بدنی دانشجویان در اوقات فراغت بر اساس سبک زندگی ". مازندران : انتشارات دانشگاه مازندران.
- رضوی، سید محمد حسین و پسرکلو، اعظم (۱۳۹۲) " چگونگی گذران اوقات فراغت زنان شاغل شهر آمل با تاکید بر فعالیت های ورزشی ". مدیریت و فیزیولوژی ورزشی شمال. دوره اول، شماره اول، ص ۲۳-۳۸.
- قهرمانی، جعفر، محرم زاده، مهرداد و سعیدی، شیدا (۱۳۹۲) " بررسی عوامل بازدارنده موثر بر میزان شرکت معلمان زن مقاطع سه گانه تحصیلی در فعالیت های ورزشی شهر مرند ". پژوهش های کاربردی در مدیریت ورزشی. دوره ۲، شماره ۲، صص ۵۷-۶۶.
- کریمیان، جهانگیر؛ شکرچی زاده اصفهانی، پرپوش و افشار، مینا (۱۳۸۹) " نحوه گذراندن اوقات فراغت کتابداران شهر اصفهان با تاکید بر نقش تربیت بدنی و نقش آن بر سلامت ". مدیریت اطلاعات سلامت. دوره هفتم، شماره ویژه نامه، ۶۱۲-۶۲۱.
- مشکل گشا، الهام (۱۳۸۹) " توسعه مشارکت ورزشی زنان: شناسایی انگیزه ها و موانع ".

- منظمی، مریم؛ علم، شهرام و شتاب بوشهری، سیده ناهید (۱۳۹۰) "تعیین عوامل موثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران". مدیریت ورزشی. شماره ۱۰، ۱۵۱-۱۶۸.
- نادریان، مسعود؛ ذوالاکتاف، وحید و مشکل گشا، الهام (۱۳۸۸) "موانع مشارکت ورزشی زنان و ارتباط آنها با انگیزه". علوم حرکتی و ورزش. سال هفتم، شماره ۱۳.
- ایمانی هرسینی، پروین (۱۳۸۸) "بررسی موانع فرهنگی اجتماعی مشارکت زنان در ورزش مقایسه زنان ورزشکار و غیر ورزشکار ۲۰ تا ۴۰ ساله شهر همدان". پایان نامه کارشناسی ارشد جامعه شناسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان.
- حسن زاده، لیلا (1390) "بررسی عوامل فرهنگی - اجتماعی مرتبط با مشارکت ورزشی زنان". پایان نام. کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی دانشگاه شیراز.
- کاشف، مجید (۱۳۹۳) "نگاهی دوباره به ورزش بانوان".
- مهرنژاد، بهاره () " بررسی دلایل بروز اختلالات روحی در زنان شاغل".
- Ester, Cerin, Eva, Leslie (2008) "**How socio-economic status contributes to participation in leisure-time physical activity**". Social Science & Medicine. 66 . 2596-2609.
- Pekmezovic, T., Popvic, A., Tepavcevic, D.K., Gazibara, T., Paunic, M. (2011) "**Factors associated with health-related quality of life among Belgrade University Students**". Quality of Life Research. Vol: 20, Issue: 3, p. 391-397.

ضمیمه

جدول ۱: بررسی عوامل مؤثر بر میزان مشارکت زنان شاغل شهرستان بیرجند به تفکیک حیطه های مورد بررسی

اولویت	شماره	میانگین	درصد پاسخ ها					شاخص	
			۵	۴	۳	۲	۱		
۶	۱/۰۸	۲/۷۴	۱۱	۳۷/۵	۲۲/۲	۲۴/۹	۴/۴	سؤال شماره ۱	عوامل مربوط به رسانه و اطلاع رسانی
۷	۱/۰۳	۲/۷۰	۹/۶	۳۸/۷	۲۷/۲	۲۰/۱	۴/۴	سؤال شماره ۵	
۲	۱/۱۳	۲/۹۵	۹/۴	۳۰/۶	۲۳/۴	۲۸/۴	۸/۳	سؤال شماره ۳۷	
۱	۱/۱۶	۳/۲۰	۸	۲۴/۵	۱۷/۹	۳۸/۵	۱۱/۳	سؤال شماره ۳۸	
۵	۱/۱۰	۲/۷۹	۱۰/۵	۳۵/۹	۲۲/۹	۲۴/۹	۵/۸	سؤال شماره ۴۱	
۴	۱/۰۵	۲/۸۶	۸/۵	۳۳/۲	۲۶/۶	۲۷/۴	۴/۴	سؤال شماره ۴۳	
۳	۱/۲۱	۲/۸۹	۱۲/۰	۳۲/۱	۲۱/۷	۲۳/۱	۱۱/۱	سؤال شماره ۴۴	
۲	۱/۳۶	۲/۷۵	۲۰/۸	۳۱/۸	۱۲/۱	۲۱/۴	۱۴/۰	سؤال شماره ۸	مسائل اعتقادی
۱	۱/۳۱	۲/۸۸	۱۷/۰	۲۸/۲	۱۷/۰	۲۴/۷	۱۳/۲	سؤال شماره ۱۰	
۱	۱/۳۷	۳/۳۰	۱۶/۴	۱۵/۳	۱۰/۱	۳۸/۳	۱۹/۹	سؤال شماره ۶	نقش اطرافیان
۲	۱/۳۵	۳/۱۸	۱۵/۳	۱۹/۶	۱۵/۰	۳۱/۳	۱۸/۸	سؤال شماره ۲۶	
۳	۱/۳۰	۳/۰۱	۱۶/۱	۲۴/۰	۱۴/۷	۳۲/۷	۱۲/۵	سؤال شماره ۲۷	
۴	۱/۳۰	۲/۹۹	۱۷/۱	۲۱/۵	۱۹/۳	۲۹/۵	۱۲/۷	سؤال شماره ۲۸	
۵	۱/۱۹	۲/۶۹	۱۳/۷	۴۲/۳	۱۲/۳	۲۳/۸	۷/۹	سؤال شماره ۷	وجود امکانات و هزینه ها
۴	۱/۰۷	۲/۶۹	۱۲/۳	۳۷/۲	۲۳/۰	۲۳/۸	۳/۸	سؤال شماره ۱۹	
۲	۱/۱۷	۳/۰۷	۹/۱	۲۷/۵	۲۱/۴	۳۱/۰	۱۱/۰	سؤال شماره ۲۰	
۳	۱/۱۴	۲/۹۲	۹/۹	۳۳/۴	۱۶/۰	۳۵/۱	۵/۵	سؤال شماره ۲۱	
۱	۱/۲۰	۳/۱۹	۹/۰	۲۴/۶	۱۶/۹	۳۶/۶	۱۲/۸	سؤال شماره ۲۳	
۹	۱/۲۳	۲/۶۹	۱۸/۴	۳۲/۳	۲۰/۰	۲۰/۵	۸/۸	سؤال شماره ۱۴	حمایت اداره محل خدمت
۸	۱/۱۶	۲/۷۱	۱۴/۹	۳۳/۷	۲۳/۸	۲۰/۴	۷/۲	سؤال شماره ۱۵	
۳	۱/۲۰	۲/۹۱	۱۵/۸	۳۱/۴	۲۶/۹	۲۷/۲	۸/۶	سؤال شماره ۱۶	
۲	۱/۰۴	۳/۱۳	۵/۸	۲۰/۶	۳۹/۳	۲۳/۴	۱۱/۰	سؤال شماره ۲۲	
۴	۱/۳۶	۲/۸۸	۱۷/۰	۳۱/۰	۱۶/۲	۱۸/۶	۱۷/۳	سؤال شماره ۳۹	
۱	۱/۳۶	۳/۴۲	۱۳/۰	۱۵/۵	۱۳/۰	۳۲/۴	۲۶/۰	سؤال شماره ۴۰	
۵	۱/۱۲	۲/۸۴	۱۱/۰	۳۲/۹	۲۳/۸	۲۵/۸	۶/۶	سؤال شماره ۴۲	
۷	۱/۱۴	۲/۷۷	۱۰/۹	۳۹/۶	۱۷/۸	۲۴/۹	۶/۸	سؤال شماره ۴۵	

٦	١/١٢	٢/٧٧	١٣/٢	٣٣/٢	٢١/٤	٢٧/٩	٤/٤	سؤال شماره ٤٨		
٢	١/١١	١/٢ ٣	٧/١	٢٤/٦	١/٥ ٢٢	٣٤/٨	٩/٠	سؤال شماره ٣٢	عوامل مربوط به نقش آگاهی	
١	١/١٢	١/٢١ ٣	٦/١	٢٥/٦	١/٢٠	٣٧/٣	١٠/٩	سؤال شماره ٣٣		
٣	١/١٦	١/٨٠ ٢	١/٢ ١٣	٣٢/٠	١/٢٣	٢٤/٢	٧/٤	سؤال شماره ٣٦		
٨	١/٠٤	١/٨٨ ٢	٧/٤	٣٥/٥	١/٢٢	٣٠/٩	٣/٨	سؤال شماره ٢		
١	١/٣٤	١/٤٠ ٣	١/٣ ١٢	١٧/٥	١/١١	٣٥/١	٢٣/٦	سؤال شماره ٣	نقش مسئولان ورزش کشور	
٧	١/٠٣	١/٩٠ ٢	٧/٧	٣١/٧	١/٢٧	٢٨/٤	٤/٤	سؤال شماره ٤		
٢	١/٢٥	١/٣١ ٣	٨/٨	٢٢/٠	١/١٦	٣٣/٦	١٨/٧	سؤال شماره ٩		
٦	١/١٣	١/٩٤ ٢	٩/٨	٣٠/١	١/٢٤	٢٧/٦	٨/٢	سؤال شماره ١١		
٣	١/٣١	١/٢٩ ٣	١/٥ ١٢	١٩/١	١/١٢	٣٧/١	١٨/٥	سؤال شماره ١٢		
٤	١/١٤	١/٠٣ ٣	٩/٠	٢٧/٦	١/٢٣	٣٠/١	٩/٦	سؤال شماره ١٣		
٥	١/٠٢	١/٩٥ ٢	٦/١	٣٢/٦	١/٢٥	٣١/٥	٤/١	سؤال شماره ٤٦		
٩	١/٠١	١/٨٧ ٢	٧/٤	٣٢/٩	١/٢٧	٢٩/٣	٣/٠	سؤال شماره ٤٧		
٢	١/١٦	١/٢٣ ٣	٨/٣	٢١/٢	١/٢١	٣٦/١	١٢/٧	سؤال شماره ١٧		سایر مسائل
٥	١/١٢	١/٠٣ ٣	٧/٤	٢٩/٧	١/٢٤	٢٨/٣	٩/٩	سؤال شماره ١٨		
٣	١/١٦	١/١٤ ٣	٩/٤	٢٠/٢	١/٢٩	٢٧/٧	١٣/٠	سؤال شماره ٢٤		
٧	١/٢٠	١/٧٧	١/٤	٣٦/٩	١/٩	٢١/٠	٩/٨	سؤال شماره ٢٥		

		۲	۱۳		۱۸			
۱	۱/۴۱	۱/۲۵ ۳	۱/۶ ۱۷	۱۵/۴	۱/۴ ۱۲	۳۲/۵	۲۲/۰	سؤال شماره ۲۹
۶	۱/۲۳	۱/۹۶ ۲	۱/۰ ۱۴	۲۷/۱	۱/۹ ۱۵	۳۴/۲	۸/۸	سؤال شماره ۳۰
۸	۱/۲۰	۱/۵۲ ۲	۱/۸ ۱۳	۳۲/۵	۱/۸ ۱۹	۲۴/۸	۹/۱	سؤال شماره ۳۱
۴	۱/۱۷	۱/۰۸ ۳	۷/۹	۳۰/۷	۱/۵ ۱۷	۳۲/۹	۱۱/۰	سؤال شماره ۳۴

A Survey on Sport Challenges of Birjand Female Employees

Malihe Maleki

Master degree in Sport Management, Payam-e- Noor University, Rey Branch

Masoomeh Hosseini

Ph.D., Assistant Professor, Payam-e- Noor University, Rey Branch

Zahra Ostadi

Master degree in Sport Management, Payam-e- Noor University, Rey Branch

Fatemeh Mardani

Master degree in Sport Management, Payam-e- Noor University, Karaj Branch

Received: 17 Dec. 2015

Accepted: 26 Feb. 2015

This study is to analyze the factors (i.e. barriers, motives) influencing the time spent by employed women in physical activities. The approach to this study is descriptive and analytical and done according to field research methodologies. Statistical population of this study consisted of all the women employed in state offices in the city Birjand in 1392 (Iranian calendar) $N=14978$. The research sample was chosen through random cluster sampling and calculated by Cochran's formula ($B=0.05$, $a=0.05$) and resulted in 375 people ($n=375$). Measuring means for analyzing barriers to working out was five-valued questionnaires with 48 questions and the means for analyzing motives was standard seven-valued questionnaires with 28 questions. Data of the research was analyzed by SPSS version 20 and Statistical methods ANOVA. Our findings suggest that in the discussion of the motivation of women working in Birjand Inner motive of experiencing had the highest average among inner motives and outside stimulus of self-awareness had the highest average among outside motives. Employed

women taking part in the study Easy to imagine the sport in offices with an average of 2.69, Not meet the interests and needs of women in radio and television with an average of 2.7 Fear of injury with an average of 2.8, There veil as a barrier to participation in sports with an average of 2.88. Lack of proper facilities in place with an average of 2.69 and Lack of interest in the sport exhilarating and exciting environment for women with an average of 2.87as the main barriers to participation in sport have chosen.

Key words: Showing up in Sports Activities, White-collar Women, Barriers, Self-awareness Motive and Others-oriented Motive